

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații 1

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str. Gheorghe Lazăr nr.9B,
874081, Timișoara
Tel : +0256 243947
Fax : +0256 243948
e-mail : RelatiiR.Publice.TM@anaf.ro.

DECIZIE NR. 3797/10.07.2018

privind soluționarea contestației formulate de dl. XXX,
înregistrata la DGRFP Timișoara sub nr. TMR_DGR 1418/12.01.2018

Serviciul soluționare contestații 1 din cadrul DGRFP Timișoara a fost sesizat de Direcția Regionala Vamala Timișoara, prin adresa înregistrata la DGRFP Timișoara – Serviciul soluționare contestații 1 sub nr. TMR_DGR 1418/12.01.2018, cu privire la contestația formulata de dl. XXX, CNP XXX, cu domiciliul fiscal in mun. XXX, str. XXX nr. XX, sc. XX, et. XX, ap. XX, jud. XXX.

Contestația a fost depusa la Direcția Regionala Vamala Timișoara in data de 03.01.2018 sub numărul XXX si a fost înregistrata la DGRFP Timișoara sub numărul TMR_DRV XXX/12.01.2018.

Contestația este semnata de petent.

Acțiunea in procedura prealabila a fost formulata împotriva următoarelor acte administrativ - fiscale:

- Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017;
- Procesul – verbal nr. XXX/04.12.2017.

Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017 s-au stabilit creanțe fiscale in suma totala de 751 lei, reprezentând:

- accize alcool etilic =XXX lei;
- dobanzi de intarziere accize alcool etilic = XXX lei;
- penalitati de intarziere accize alcool etilic = XXX lei;
- TVA = XXX lei;
- dobanzi de intarziere TVA =XXX lei;
- penalitati de intarziere TVA = XXX lei.

Fata de data comunicării Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017, respectiv 11.12.2017, acțiunea in procedura prealabila a fost formulata in termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările si completările ulterioare, fiind depusa in data de 03.01.2018.

Constatând ca in speța sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, 270 alin. (1) si art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările si completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara este legal investit sa se pronunțe asupra contestației formulate de dl. XXX.

I. Dl. XXX a formulat contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017, emisa de către Direcția Regională Vamala Timișoara, pentru următoarele motive:

Procesul - verbal de control, cat si decizia de impunere, sunt abuziv emise, întrucât la data de 23.06.2016 petentul a fost sancționat cu amenda in suma de 20.000 lei conform procesului verbal de sancționare si constatare a contravenției nr. XXX din data de 22.08.2016, din care a plătit jumătate din minim in 48 de ore, adică suma de 10.000 lei, conform chitanței seria XXX, nr. XXX, eliberata de către Biroul Vamal XXX. Accizele nu au fost stabilite in urma controlului efectuat in data de 23.06.2016 si nici măcar pana la data de 22.08.2016 când s-a întocmit procesul-verbal de constatare si sancționare a contravenției.

Învederează ca, cu rea credința inspectorii au evitat stabilirea accizei la data efectuării controlului pentru a întinde in timp aceasta suma care poarta accesorii pe care petentul a trebuit sa le plătească in plus.

Procesul verbal de constatare a contravenției este titlul de creanța in care nu sunt prevăzute accize, fapt pentru acestea nu-i incuba ca obligație de plata si pentru care solicita sa i se restituie suma de XXX lei abuziv încasata, conform chitanței nr. XXX din 12.12.2017 seria XXX nr. XXX eliberata de Biroul Vamal XXX.

Anexează copia deciziei de impunere, copia procesului de constatare din data de 04.12.2017, copia procesului verbal de control din data de 23.06.2016 încheiat la data de 22.08.2016.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017 emisa de Direcția Regională Vamala Timișoara – Serviciul Supraveghere si Control Vamal s-au stabilit creanțe fiscale in suma totala de XXX lei, reprezentând:

- accize alcool etilic = XXX lei;
- dobanzi de intarziere accize alcool etilic = XXX lei;
- penalitati de intarziere accize alcool etilic = XXX lei;
- TVA = XXX lei;
- dobanzi de intarziere TVA = XXX lei;
- penalitati de intarziere TVA = XXX lei.

III. Având in vedere susținerile petentei, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare, invocate de către contestator si de către organele fiscale, se retine ca petenta a formulat contestație împotriva următoarelor acte administrativ - fiscale:

- Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017;

- Procesul – verbal nr. XXX/04.12.2017;

emise de Direcția Regională Vamala Timișoara – Serviciul Supraveghere si Control Vamal.

III.1. Referitor la contestația îndreptată împotriva Procesului – verbal nr. XXX/04.12.2017

In fapt, dl. XXX a formulat contestație împotriva Procesului – verbal nr. XXX/04.12.2017.

Urmare verificării efectuate asupra d-lui XXX, organele vamale din cadrul Direcției Regională Vamala Timișoara – Serviciul Supraveghere si Control Vama au întocmit Procesul – verbal nr. XXX/04.12.2017, in baza căruia au emis Decizia pentru

regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017.

In drept, potrivit prevederilor art. 93 si art. 98 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

„**ART. 93**

Sfera si actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) *Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare si a creanțelor fiscale.*

(2) *Creanțele fiscale se stabilesc astfel:*

a) *prin declarație de impunere, in condițiile art. 95 alin. (4) si art. 102 alin. (2);*

b) *prin decizie de impunere emisa de organul fiscal, in celelalte cazuri.*

(3) *Dispozițiile alin. (2) sunt aplicabile si in cazurile in care creanțele fiscale sunt scutite la plata conform reglementarilor legale, precum si in cazul unei rambursări de taxa pe valoarea adăugata.”*

„**ART. 98**

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere si următoarele acte administrative fiscale:

a) *deciziile privind soluționarea cererilor de rambursare de taxa pe valoarea adăugata si deciziile privind soluționarea cererilor de restituiri de creanțe fiscale;* b) *deciziile referitoare la bazele de impozitare;*

c) *deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii;*

d) *deciziile privind nemodificarea bazei de impozitare.”*

Potrivit art. 107 alin.(2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

„**ART. 107**

Forma si conținutul contestației

(...) (2) *Obiectul contestației îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal in titlul de creanța sau in actul administrativ fiscal atacat.”*

Fata de aceste prevederi legale, se retine ca prin Codul de procedura fiscala s-a prevăzut in mod expres categoria de acte administrative fiscale prin care se stabilesc obligații suplimentare, respectiv decizia de impunere care constituie titlu de creanța prin care se pot stabili obligații fiscale in sarcina contribuabilei.

Se mai retine ca, potrivit art. 268 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

„**ART. 268**

Posibilitatea de contestare

(1) *Împotriva titlului de creanța, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativa de atac si nu înlătura dreptul la acțiune al celui care se considera lezat in drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”*, in speța raportul de inspecție fiscala neavând natura juridica a unui act administrativ fiscal, nu poate fi contestat in conformitate cu prevederile Codului de procedura fiscala.

La pct. 5.4 din Ordinul 3741 din 2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, potrivit căror:

„5.4. **Raportul de inspecție fiscala/Procesul-verbal emis de organele fiscale/vamale, după caz, nu constituie titlu de creanța, acesta stand la baza emiterii actului administrativ fiscal, fapt pentru care nu poate fi contestat decât împreuna cu acesta. In situația in care se contesta, totuși, doar raportul de inspecție fiscala/procesul-verbal organul de soluționare competent va solicita contestatarului, ca**

in termen de 5 zile sa precizeze daca înțelege sa conteste si titlul de creanța, iar, in caz contrar, contestația va fi respinsa ca inadmisibila.”

Având in vedere si prevederile art. 276 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

„ART. 276

Soluționarea contestației

*(...)(6) Organul de soluționare competent se pronunța mai intai asupra excepțiilor de procedura si asupra celor de fond, iar, când se constata ca acestea sunt întemeiate, nu se mai procedează la analiza pe fond a cauzei.”, Procesul – verbal nr. XXX/04.12.2017 **nu constituie titlu de creanța** si nu creaza vreun raport obligational intre bugetul statului si contribuabil, motiv pentru care nu poate fi contestat pe cale administrativ-fiscala, urmând **a se soluționa contestația formulata împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017.***

III.2. Referitor la contestația îndreptata împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017

DGRFP Timișoara prin Serviciul soluționare contestații 1 a fost investita sa analizeze daca suma de XXX lei, reprezentând accize, TVA si accesorii aferente, stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX este legal datorata, in condițiile in care petentul a deținut alcool etilic fara dovada statutului de mărfuri unionale.

In fapt, la data de 23.06.2016, între orele 16.00 - 16.30, un echipaj din cadrul Direcției Regionale Vamale Timișoara a efectuat un control în Piața Agroalimentară XXX, la standul firmei XXX Persoană Fizică Autorizată.

In urma controlului, au fost identificate în microbuzul cu nr. de înmatriculare XXX cantitatea de XXX litri alcool etilic concentrație alcoolică 96% proveniență Serbia. Cei 17 litri alcool etilic concentrație alcoolică 96% proveniență Serbia au fost reținuți în vederea confiscării de către organele vamale prin Procesul verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. XXX întocmit în data de 22.08.2016.

In drept, in ceea ce privește datoria vamala, în conformitate cu prevederile art. 139 și 135 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European si al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, persoanele fizice sau juridice trebuie să prezinte biroului vamal desemnat, mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Uniunii:

„Art. 135

(1) Persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii le transportă, fără întârziere, pe traseul specificat și conform instrucțiunilor eventual precizate de autoritățile vamale, fie spre biroul vamal desemnat de acestea din urmă, fie către orice alt loc desemnat sau aprobat de acestea.(...)

(3) Orice persoană care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce acestea au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii devine responsabilă de îndeplinirea obligației menționate la alineatul (1).”

„Art. 139

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Uniunii sunt prezentate în vamă imediat după sosirea lor la biroul vamal desemnat, sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale, de către una dintre persoanele următoare:

- persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii;

- persoana în numele și pe seama căreia acționează persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal al Uniunii;

- persoana care și-a asumat responsabilitatea pentru transportul mărfurilor după introducerea acestora pe teritoriul vamal al Uniunii. ”

În conformitate cu art. 201 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, mărfurile neunionale destinate introducerii pe piața Uniunii fac obiectul punerii în liberă circulație:

„Art. 201

(1) Mărfurile neunionale destinate introducerii pe piața Uniunii sau pentru uz sau consum personal în interiorul teritoriului vamal al Uniunii fac obiectul punerii în liberă circulație.

(2) Punerea în liberă circulație implică:

2. perceperea taxelor la import datorate;

3. perceperea, dacă este cazul, a altor taxe conform dispozițiilor relevante în vigoare în materie de percepere a taxelor respective;

4. aplicarea de măsuri de politică comercială, precum și de măsuri de prohibiție sau restricție, cu condiția ca acestea să nu fi fost aplicate într-un stadiu anterior; și

(d) îndeplinirea altor formalități prevăzute pentru importul de mărfuri.”

În condițiile în care alcoolul nu a fost marcat fiscal cu timbru autohton și achiziția acestuia a fost făcută fără respectarea legislației în domeniu, numitul **XXX**, în momentul în care a dobândit sau a primit respectiva cantitate de alcool, trebuia să aibă în vedere că obligațiile prevăzute de legislația vamală nu au fost îndeplinite.

În situația introducerii de către o persoană fizică, pe teritoriul vamal al Uniunii Europene, al României în speța de față, a cantității de 17 litri alcool etilic, este evident caracterul comercial al acestora și savarsirea unei ilegalități prin nedeclararea la organele vamale, prin urmare acestea **nu pot beneficia de nici o scutire de drepturi de import, astfel, toată cantitatea de bunuri este supusă taxării integrale la import.**

Art. 79 alin. (3) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin HG nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare, precizează: „ (3) **In cazul bunurilor introduse în România de către persoane fizice, valoarea în vamă se determină potrivit normelor tehnice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.**”

În consecință, petentul a dobândit calitatea de debitor al datoriei vamale în conformitate cu prevederile art. 79 alin. 3 lit. c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii: „*orice persoană care a dobândit sau a avut în posesie mărfurile în cauză și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască, în momentul în care a dobândit sau a primit mărfurile, faptul că una dintre obligațiile prevăzute în legislația vamală nu a fost îndeplinită.*”

Astfel în sarcina **XXX P.F.A.** s-a născut o datorie vamală, prin nerespectare, în sumă de **XXX lei** (reprezentând taxe vamale), în baza prevederilor art. 79 alin. 1 lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii și art. 79 alin. 1 lit. (a):

„în cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală la import ia naștere în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor neunionale pe teritoriul vamal al Uniunii, la scoaterea lor de sub supravegherea vamală sau la circulația, perfecționarea, depozitarea, depozitarea temporară, admiterea temporară sau dispunerea de astfel de mărfuri pe teritoriul respective.”

Conform prevederilor art. 198 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al

Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

„(2) Mărfurile neunionale care au fost abandonate în favoarea statului, sechestrate sau confiscate sunt considerate a fi plasate sub regim de antrepozitare vamală. Acestea se înscriu în evidențele operatorului antrepozitului vamal sau, cazul în care sunt deținute de către autoritățile vamale, de către aceste din urmă”, alcoolul confiscat fiind considerat plasat sub regimul de antrepozitare vamală.

Conform prevederilor art. 211 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

”O autorizație din partea autorităților vamale se solicită pentru următoarele:

(...) exploatarea spațiilor de depozitare pentru antrepozitatea vamală a mărfurilor, cu excepția cazului în care operatorul spațiului respectiv este chiar autoritatea vamală.”

Alcoolul confiscat a fost depozitat în magazia autorității vamale și este considerat plasat sub regimul de antrepozitare vamală.

Conform prevederilor art. 89 alin. (1) și (7) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

”(1) în cazul în care nu există dispoziții contrare, prezentul capitol definește normele aplicabile garanțiilor pentru datoriile vamale existente și datoriile vamale susceptibile de a lua naștere.

(...) (7) Nu se solicită nicio garanție din partea statelor sau autorităților regionale sau locale și nici din partea altor organisme de drept public pentru activitățile sau operațiunile îndeplinite în calitate de autoritate publică.”, alcoolul confiscat este depozitat în magazia autorității vamale și este considerat plasat sub regimul de antrepozitare vamală cu datoria vamală suspendată.

Conform prevederilor titlului VII capitolul I art. 210 lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

”Domeniul de aplicare

Mărfurile pot fi plasate într-una dintre categoriile următoare de regimuri speciale:

(...)b) depozitarea care cuprinde antrepozitatea vamală și zone libere;”, regimul de antrepozitare vamală sub care se consideră că este plasat alcoolul confiscat este un regim special.

Conform prevederilor art. 215 alineat (1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

”în alte cazuri decât regimul de tranzit și fără a aduce atingere articolului 254, un regim special este încheiat în cazul în care mărfurile plasate sub acest regim sau produsele prelucrate sunt plasate sub un alt regim vamal, sunt scoase de pe teritoriul vamal al Uniunii sau au fost distruse și nu au rămas resturi, sau sunt abandonate în favoarea statului în temeiul articolului 199”, regimul de antrepozitare vamală sub care este considerat că se află alcoolul confiscat se încheie prin distrugerea alcoolului.

Conform prevederilor art. 198 alin (1) lit. b) punctul (iv) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

”(1) Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare, inclusiv confiscarea și vânzarea sau distrugerea, pentru a dispune de mărfuri în cazurile următoare:

a) (iv) mărfurile fac obiectul unor măsuri de prohibiție sau restricție”, alcoolul nu poate fi pus în liberă circulație deoarece face obiectul unor măsuri de restricție (trebuie să poarte marcaje fiscale sau marcaje naționale de identificare utilizate în scopuri fiscale în momentul eliberării pentru consum pe propriul teritoriu sau în momentul în care intră pe propriul teritoriu, așa cum este prevăzut la art. 39 din aceeași

Directivă 2008/118/CE, privind regimul general al accizelor), motiv pentru care este distrus sub supravegherea autorității vamale.

Conform prevederilor art. 124 alin (1) lit. f) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii:

„(1) *Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la nerecuperarea cuantumului taxelor la import sau la export corespunzător unei datorii vamale în caz de insolvabilitate a debitorului constatată pe cale judiciară, datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri:*

*(...)(f) în cazul în care mărfurile supuse taxelor la import și la export sunt distruse sub supraveghere vamală sau abandonate în favoarea statului”. **Astfel prin distrugerea alcoolului datoria vamală născută prin nerespectare în sumă de 15 lei (reprezentând taxe vamale), în baza prevederilor art. 79 alin. 1 lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii, s-a stins în baza prevederilor art. 124 alin. (1) litera f) din același act normativ.***

Invederam petentului faptul ca, avand in vedere prevederile legale antementionate, **organele vamale nu au calculat datorie vamala.**

In ceea ce privește accizele, sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- art. 335 alin. (1) și (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 335

Sfera de aplicare

(1) Accizele armonizate sunt venituri datorate la bugetul statului și care se colectează conform prevederilor prezentului capitol.

(2) Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

a) alcool și băuturi alcoolice prevăzute la secțiunea a 4-a;

b) tutun prelucrat prevăzut la secțiunea a 5-a;

c) produse energetice și energie electrică prevăzute la secțiunile a 6-a și a 7-a.”

- art. 336 alin. (14) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

” ART. 336

Definiții

În înțelesul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(14) import de produse accizabile înseamnă intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de produse accizabile, cu excepția cazului în care produsele, la intrarea lor pe teritoriul Uniunii Europene, sunt plasate sub un regim sau sub o procedură vamală suspensivă, precum și ieșirea lor dintr-un regim ori o procedură vamală suspensivă” .

- art. 338 lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 338

Faptul generator

Produsele accizabile sunt supuse regimului accizelor la momentul:

(...)(b) importului acestora pe teritoriul Uniunii Europene.”

- art. 339 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 339

Exigibilitatea

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul

membru în care se face eliberarea pentru consum.”

- art. 340 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare

„ART. 340

Eliberarea pentru consum

(1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

(...) d) importul de produse accizabile, inclusiv neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;”

- art. 362 alin. (1) și (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare:

„SECȚIUNEA a 9-a

Regimul de antrepoziție

ART. 362

Reguli generale

(1) Producția, transformarea și deținerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost percepute, este permisă numai într-un antrepozit fiscal, cu excepțiile prevăzute de prezentul capitol.

(...)(7) Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută. Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada perceperii accizelor, atrage obligația de plată a acestora.”

- art. 341 alin. (1) lit. b) și d) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 341

Plătitori de accize

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

(...) b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum este prevăzută la art. 340 alin. (1) lit. b), persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

(...) d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum este prevăzut la art. 340 alin. (1) lit. d), persoana care declară produsele accizabile sau pe seama căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora;”

Având în vedere prevederile legale sus - menționate, concluzionăm ca în mod corect organele vamale au calculat **accize alcool etilic** în sarcina XXX P.F.A. în suma totală de xxx lei.

- art. 342 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Nivelul și calculul accizelor

ART. 342

Nivelul accizelor

(1) Nivelul accizelor este prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul titlu. Nivelul accizelor aplicabil în anul 2017 este prevăzut în coloana 3 din anexa nr. 1. Începând cu anul 2018 inclusiv, nivelul accizelor aplicabil de la data de 1 ianuarie a fiecărui an, respectiv 1 aprilie a fiecărui an pentru țigarete este nivelul prevăzut în coloanele 4-8 din anexa nr. 1, actualizat conform prevederilor alin. (2).”

In ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- art. 285 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și

completările ulterioare:

„ART. 285

Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe europene similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe europene.”

- art. 289 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 289

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.”

- art. 291 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„CAP. VIII

Cotele de taxă

ART. 291

Cotele

(1) Cota standard se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse, iar nivelul acesteia este:

a) 20% începând cu data de 1 ianuarie 2016 și până la data de 31 decembrie 2016;

b) 19% începând cu data de 1 ianuarie 2017.”

- art. 326 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal al României, cu modificările și completările ulterioare

„ART. 326

Plata taxei la buget

(...)(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize.”

Având în vedere prevederile legale antementionate se retine ca organele vamale în mod legal au stabilit ca XXX P.F.A. datorează **TVA** în vamă, în suma de 108 lei.

Astfel, întrucât XXX P.F.A. nu a motivat pretențiile din contestația formulată cu motive de drept și înscrisuri de natura mijloacelor de proba reglementate de Codul de procedura fiscală care să infirme situația de fapt constatată de organele vamale, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **se va respinge contestația ca neîntemeiată pentru suma totală de XXX lei**, reprezentând:

- accize alcool etilic = XXX lei;

- TVA = XXX lei.

In ceea ce privește accesoriile stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017, începând cu data de 01.01.2016 aplicabile sunt prevederile art. 173 alin. (1) și alin. (2), art. 174 alin. (1), art. 176 alin. (1) și art. 181 alin. (1) și (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

“Art. 173 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.”

“Art. 174 - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

“Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

“ART. 181

Penalitatea de nedeclarare în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central

(1) Pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor și stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

(2) Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce, la cererea contribuabilului/plătitorului, cu 75%, dacă obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie:

a) se sting prin plată sau compensare până la termenul prevăzut la art. 156 alin. (1);

b) sunt eșalonate la plată, în condițiile legii. În acest caz, reducerea se acordă la finalizarea eșalonării la plată. ”

Potrivit dispozițiilor legale mai sus pentru debitele înregistrate în evidența fiscală trebuie efectuate plățile în contul obligațiilor fiscale și sting obligațiile așa cum au fost înscrise în declarații și depuse la organul fiscal, în ordinea vechimii. Dobânzile și penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului scadent până la data stingerii sumei datorate și se sting în ordinea vechimii.

Deoarece pentru TVA și accizele stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017, contestația a fost respinsă ca neintemeiată, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”* și în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile

pct. 11.1 lit. a) din Ordinul OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările si completările ulterioare, **contestația va fi respinsa ca neîntemeiata pentru accesoriile in suma totala de XXX lei:**

- dobanzi de intarziere accize alcool etilic = XXX lei;
- penalitati de intarziere accize alcool etilic = XXX lei;
- dobanzi de intarziere TVA = XXX lei;
- penalitati de intarziere TVA = XXX lei.

Pentru considerentele arătate in conținutul deciziei, in temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările si completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit. a) din Ordinul OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, cu modificările si completările ulterioare, se

DECIDE:

- respingerea ca neîntemeiata a contestației formulate de dl. XXX împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr. XXX/04.12.2017 pentru suma totala de XXX lei, reprezentând:

- accize alcool etilic = XXX lei;
- dobanzi de intarziere accize alcool etilic = XXX lei;
- penalitati de intarziere accize alcool etilic = XXX lei;
- TVA = XXX lei;
- dobanzi de intarziere TVA = XXX lei;
- penalitati de intarziere TVA = XXX lei.

- prezenta decizie se comunica la :
 - dl. XXX;
 - Direcția Regionala Vamala Timișoara.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la instanța competenta in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

**DIRECTOR GENERAL
XXX**